

Udateret. Formentlig fra september 1900

AFSENDER

Thora Constantin-Hansen

MODTAGER

Olivia Holm-Møller

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Ingen datering. Indholdet relaterer sig til et brev den 7.9.1900, hvor Olivia Holm-Møller fortæller Thora Constantin-Hansen om sin "tandpine".

Omtalte personer:

Valdemar Brücker

Arkivplacering:

Holstebro Kunstmuseum

DOKUMENTINDHOLD

Formentlig et udkast til et brev fra Thora Constantin-Hansen til Olivia Holm-Møller. I passagen kommenterer Constantin-Hansen på Holm-Møllers "tandpine". Tandpinen er sprogligt billede på en "åndelig Sygdom" (jf. brev den 7.9.1900).

TRANSSKRIFTION

Nej, deri er jeg ogsaa enig med Dem, De skal ikke lade Tænderne plumbere. Lad rolig de ga ormstukne Stumper smuldre hen eller trækkes ud som det nu kan falde sig og bær Smerterne saa heltemodigt som muligt. De mister i Virkeligheden intet derved. Alene det at de er i Opløsningstilstand viser at de ikke fortjener de gode Navne, som De giver dem og kun ved at blive kommer Væksten hos dem der vil bryde frem.

Tro paa Gud og Mennesker er af evig Art og vokser op, hvor der er Sandhedstrang af sig selv før eller senere. Intet under at Lidelsen kulminerer i Aagaard, det sunde friske Sted, som giver Livskraft til hvad der er Liv i saa det nye bryder paa og trænger det gamle bort. Dertil vil jeg tro, De kan faa Hjælp hos Brücker, plumbere indlader han sig ikke paa, han sind ikke lader sig aldrig paa Havlheder og har Tro nok paa Livet, til at han tør kaste det der er dødt over bord, selv om man saa en Tid skal sejle uden Ballast, det er dog at foretrække for at sejle "med Lig i Lasten". Naar jeg mente, De maaske ikke kunde taale Aagaard saa dømte jeg fra mig selv, som maatte gaa tandløs i aarevis, inden jeg kunde taale som maatte tumle aarevis om, før jeg taalte det mindste Tilskud af finde mig i at miste alt hvad jeg havde af Ballast og savne det aarevis, inden jeg kunde taale ny, men vi Mennesker er jo heldigvis ikke ens og kan De taale at modtage meget godt, samtidig med

at de mister hvad der ikke duer, saa meget
des bedre.

For en Lykke, at man saadan kan hale i bruge
Lignelser, ellers havde jeg aldrig kunnet tale
ud med Dem lige ud havde jeg aldrig kunnet
sige dette, og endda kun skriftligt.
finde Ord derfor, saa hjælper det ogsaa [ulæselig]
Jeg haaber at jeg ikke har plaget Dem der med.

Nå; deri er jeg ogsaa enig med Dem, De
skal ikke lade Tænderne plumbere. Lad rolig
de gas ormskudne Skrumper smulde hen
eller trækkes ud som det nu kan falde
sig og vær smertene saa heltemodigt som
muligt. De mister i Virkeligheden islet derved,
Alene det at de er i Onkels vigs tilstand ^{ved} ^{brødet}
at de ikke forjenes de gode Navne, som ^{De} ^{it}
giver dem. ^{og kan ved at blive} ^{harmmer} ^{hælder} ^{hø} ^{den} ^{ved}
Tro paa Gud og Mennesket er af
enig Art og vokser op, hvor der er Sandhedstrang og
sig selv for eller senere. Intet under at Lidelsen
kulmineres i Bødsel, det smaa friske Hæd, som
giver ~~Lidelse~~ Kraft til hvad der er Liv i saa det
nye brødet paa og trænger det gamle bort.
Det vil jeg tro, de kan paa Hjælpe hos Brødet,
plumbere indlader ham sig ikke paa; han end
ikke lader sig alene paa Flakket og har Tro nok
paa Livet, til at han for kaste det der er dødt over
bord, selv om man saa en Tid skal sejle uden Ballast,
det er dog at fretrække sig at sejle „med Liv i Lasten“.
Kan jeg mente, De maatte ikke kunde bære Bødsel

saar dimitte jeg fra mig selv, som maatte saar
faaet i aarvis, inden jeg kunde taale som
maatte turde aarvis om, for jeg taalte det
~~mindste~~ Tilskud af finde mig i at ~~saar saar~~
miste 'alt hvad jeg havde af Ballast og
saar det aarvis, inden jeg kunde taale mig,
men vi er jo heldigvis ikke ens og kan de
taale at modtage noget godt, samtidig med
at de mister hvad der ikke duer, saa meget
der bedre.

For en Lykke, at man saadan kan taale ^{bruge}
Lignelser, ellers havde jeg aldrig kunnet tale
ud med Dem lige ud havde jeg aldrig kunnet
finde ordene, saar hialme det ogsaa at man ikke er en med Brand
rige dette, og endaa kun skriftlig. Jeg
haaber at jeg ikke her plejer Dem der med.